

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

ר"ת	יציאה	כניסה	
19:20	18:40	17:29	ירושלים
19:18	18:42	17:46	תל אביב
19:19	18:41	17:38	חיפה
19:21	18:42	17:48	באר שבע

בראשית • כ"ט תשרי תשפ"א • גליון 692

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

הבורא את ההיפך הגמור ממהותו, או כפי שכתבנו, זה נקרא להאמין בבורא שאנחנו יצרנו אותו בעצמו בדמיונו ולא בבורא האמתי שברא אותנו.

על פי זה מובן, שהחשש העיקרי של האדמו"ר היה שהיהודים ייבדו ולו לרגע את אותה אמונה קדושה, ולעומת זאת ידע שאם הם יחזיקו באותה אמונה קדושה הם יוכלו לעבור את כל העיניינים והקשיים הנוראים באמונה.

מגדלור לכל אדם

ואם במקום האפל ביותר בשיא החושך וההסתרה - האמונה שה' אוהב אותנו הייתה המגדלור והעוגן של האמונה, כל שכן בכל ניסיונות וקשיי החיים, בכל אתגר ובעיה בכל חיסרון וצרה שקשה לך לקבל באמונה וקשה לך לומר עליו תודה ולהאמין שהוא לטובה - האמונה שה' הוא אבא אוהב היא ההצלה והיא הישועה והיא זו שבכוחה להאיר לך את כל החושך.

כי כמו שכבר כתבנו, לא ניתן להאמין שהכול לטובה ולומר תודה על הטוב ועל הרע בלי אמונה חזקה שה' הוא אבא אוהב. שאבא לא עושה רע לילדים שלו, שאבא מצטער בצער של הילדים שלו, שאבא רוצה להיטיב לילדים שלו, שאבא שמח כשטוב לילדים שלו, שגם כאשר אנחנו לא מבינים מה טוב ואיך זה טוב - אם מכירים במציאות שה' הוא אבא אוהב ועושה הכול מתוך אהבה, אפשר לקבל באמונה גם את הניסיונות הקשים ביותר, ואפילו לשרוד בתוך התופת כפי שראינו בסיפור המצמרר על האדמו"ר מקלויזנבורג.

להצליח במבחני החיים

וכבר כתבנו את זה, אבל חייבים לחזור על כך במילים חדשות בכל פעם, כי זה מפתח לחיים. כל החיים שלנו רצופים מבחנים של אמונה. וישנם מבחנים שקשה מאוד לעמוד בהם. אבל האמונה באהבת ה' שה' הוא אבא אוהב - בכוחה לעזור לנו לעמוד גם במבחנים הקשים ביותר.

מאמר ראש הישיבה

האהבה תמיד קודמת

אור מתוך עומק החושך

בקיץ תש"ד גורשו יהודי הונגריה למחנה המוות אושוויץ. הם נדחסו בצפיפות אימה זקנים עם עוללים לקרונות בקר בלי אוכל ושתיה בחום נורא וללא מקום להתפנות, והובלו כך במשך ימים ארוכים בפחד ובחרדה מפני הבאות. כשהם הגיעו למחנה ציפתה להם "קבלת הפנים" האכזרית של הגרמנים בנביחות כלבים בצעקות במכות וברירות.

לא ניתן להעלות על הדעת וכל שכן לתאר במילים את הרגשתם של הקרבנות האומללים דקות ספורות לפני שעלו בסערה השמימה באש הכבשנים, אך לא קשה להבין שפחד מוות ובלבול הדעת שימשו בערבוביה עם ייאוש ועצבים מרוטים. לאחר העינוי המתמשך. המילים "קושי", "ניסיון", "צרה" וכל מילה אחרת לתיאור מצוקה - מחוירות לעומת אותה מציאות בלתי נתפסת.

יש בידינו עדויות שלא תאמנה שברגעים אלה התגלתה אמונה אדירה של יהודים פשוטים עם לצד תלמידי חכמים מופלגים שלא עזבו אף לרגע את האמונה והביטחון

בבורא עולם גם ברגעים הקשים מכול שלא היו כמותם בכל ההיסטוריה היהודית.

על רקע אותה גבורת נפש, מתבלטת דמותו של האדמו"ר מקלויזנבורג זצוק"ל. יהודים שנכחו בשעת מעשה ונותרו בחיים מעידים שכאשר ירדו היהודים מהרכבות לתוך שבעת מדורי הגיהנום צעק האדמו"ר: "יהודים יקרים, אל תשכחו שה' אוהב אתכם. גם ברגעים האלה ה' אוהב אתכם..."

הגדרת האמונה

שימו לב טוב, שהאדמו"ר שלא זז מאמונתו הכבירה בכל ימי המלחמה ובכל מה שעבר עליו במחנות ובצעדת המוות, ראה לנכון לצעוק ולהכריז על האמונה הבלתי מסויגת דווקא באהבת ה' את בניו, עם ישראל. הוא הזכיר ליהודים שסביבו אותם. מדוע?

על פי מה שכתבנו בשבועות האחרונים, האמונה שה' אוהב אותנו

כמו אב לבן יחיד היא לא עוד "נספח" לאמונה, היא לא "תוספת נופך" לאמונה - אלא היא היא הלב של האמונה, היא היסוד, כי היא מגדירה לנו במי אנחנו מאמינים. אנחנו מאמינים באבינו האוהב, בבורא הרחמן. לחשוב שהבורא לא אוהב אותנו חלילה - זה ממש לחשוב על

**שימו לב טוב, שהאדמו"ר
שלא זז מאמונתו הכבירה
בכל ימי המלחמה ובכל
מה שעבר עליו במחנות
ובצעדת המוות, ראה לנכון
לצעוק ולהכריז על האמונה
הבלתי מסויגת דווקא
באהבת ה' את בניו, עם
ישראל.
הוא הזכיר ליהודים שסביבו
שה' אוהב אותם.**

ממשיכים את

צוואת הצדיק

שוטר עוצר אברך במחסום, "לאן" שואל השוטר? עונה האברך: ברכת האילנות! השוטר שואל: יש סגר עכשיו אתה לא יכול לברך בבית? עונה האברך: איך אפשר, הרי אני כהן! יאללה, סע!!!

תיהפך ל"תפילה לאל חיי".

החינוך לתפילה הסדורה

גם לחינוך הילד בגיל הרך ל"תפילה הסדורה" יש סדר ועלינו להשפיע לילד לפי הכלי שיש לו, הקטע הבא מועתק מחוברת נפלאה בשם: "סדר התפילה לילדים קטנים" נערך ע"י הרב לוי גאלדשטיין.

א. די ומספיק להתפלל עם הילדים בגילאי 3 את סדר התפילה לילדים כמו הנוסח המובא בתחילת הסיפור "תהילת השם" התפילה הינה קצרה ונאמרת בעל פה, מאחר והילד עדיין אינו למד לקרוא בעצמו מתוך הסיפור.

ב. על-פי מה שמובא בשולחן ערוך, שלאחרי שאביו מלמדו תורה צוה וגו', ממשיך ללמדו פסוקים פסוקים - הנה, אחרי שכבר התרגלו לברכות הבוקר ה"ל, ואומרים אותם היטב וברור, בלי שגיאות, יכולים להוסיף בזה עוד פסוקי תורה, לאט לאט.

ג. נחוץ מאד, לבאר לילדים את תוכנם של התפילות. זאת אומרת: מזמן לזמן ולאט לאט, כפי כוח הבנתם (על-ידי משלים וסיפורים), להסביר להם טעם אמירת התפילות ופירושם; החל מ"מודה אני", וכן בנוגע לשאר חלקי התפילה. כאשר הילדים יבינו היטב את תוכן המילים, התפילה לא תהיה עליהם כ"משא כבד", וממילא לא יבואו לידי שיעמום. אדרבה: הם יחכו בכליון עיניים להוסיף עוד חלק ועוד חלק בתפילה.

ד. אין לנגן שום תפלה או ברכה, עד שידעו ברור כל מילה ומילה באותיותיה ונקודותיה. לאחר שידעו הילדים את הקטע על בוריו, ילמדו את הקטע בניגון.

ה. צריכים לומר מילה במילה עם הילדים. ובמחילת כבוד תורתם של מלמדים והורים - כדאי מאד שהמורה/ ההורה יסתכל בפנים הסיפור להבטיח שהוא בעצמו אינו טועה בזה.

במילים קשות להגיה, רצוי שהמורה/ ההורה יראה לילדים את התנועות של השפתיים והפה, איך שמבטאים את התיבות בדיוק. כן, לדייק (עד כמה שאפשר) ב"מלעיל" ו"מלרע". ולכל הפחות באמירת קריאת שמע.

ו. כאשר המורה/ ההורה מברך או מתפלל עם התלמידים הקטנים, יש להזהר מתנהגם של כמה מורים, שכאשר רוצים שהתלמידים יתחילו קריאת שמע, ברכה, תפלה או כיו"ב, ישנם שאומרים את המלה הראשונה (כמו "שמע", "ברוך" וכיו"ב) והילדים ממשיכים אחריו הלאה ("ישראל", "אתה"). והבעיה היא - שהתלמידים מתחילים מהמילה השנייה ומדלגים את המילה הראשונה ("שמע", ו"ברוך")!

ולכן, יש להרגיל את התלמידים, שיחזרו אחרי המורה/ ההורה גם את המילה הראשונה. במילים אחרות: שכאשר המורה אומר תיבת "ברוך", אין לילדים להמשיך "אתה", כי אם, להתחיל מתיבת ברוך, ואח"כ להמשיך הלאה.

בהצלחה!...! ותתפללו על זה.

שערי תפילה פרק כ'

הורים יקרים, אנחנו בחסדי ה' יתברך בפרק הסיום של הסדרה הנוכחית "שערי תפילה".

לדוגמא: אם חבר יקנה לך מתנה, איך תרגיש? מה תרצה לעשות, כדי להראות לו שאתה מעריך את מה שהוא קנה לך ואתה אוהב אותו! מה אתה אומר, או מה אתה עושה, ואיך אתה מראה לנו (להורים) שאתה אוהב אותנו?

תעזרו לילד לענות: "אני אומר, מחבק, מלטף, מנשק ולפעמים מספיק להסתכל בעיניים ולחייך בלי לדבר", אם קשה לילד להביע את עצמו, ניתן לעשות זאת במשחק תפקידים: להזמין שני אחים או את הבן ואבא וכדו' ולבקש מהם שביעו מה אומרים ועושים כשאוהבים.

אחר כך נבדוק מה המצב כלפי ה', נשאל את הילד: "אתה חושב שאפשר להביע אהבה, חרטה או תודה לה' כמו שעושים עם אבא, אמא, אח או חבר? מדוע אתה חושב שאי אפשר לאהוב את ה'? כי אולי ה' רחוק, כי לא רואים אותו, כי הוא קדוש, כי אנחנו כ"כ קטנים והוא כ"כ גדול?"

כאשר נבצע את הדברים, נגלה את הקושי "שלנו" ושל הילדים ליצור "קשר" עם ה' יתברך, נבין שיש לנו "מרחק" ודיסטנס מסוים בקשר עם ה' וכך נתחיל לעבוד על כך, נלמד את הילד להכיר את הרגש הטבעי שלו אל ה' ונתתב אותו גם להכיר את הביטוי לרגש זה: "ע" שיחה עם ה', כי אהבה לתפילה, נוצרת ע"י יציקת הרגש והחיבור עם ה' עד שנהפך ל"אני תפילה" והתפילה שלנו

עלינו להפנים, כי בבית שבו רגילים לדבר עם ה' ולהודות לו, לדוגמא: שהאמא אומרת תוך כדי הבישול "ריבונו של עולם, תעזור לי לבשל אוכל בריא וטעים לבעלי וילדי, שיהיה להם כוח לעבוד אותך"... או "תודה רבה לך ה' ששלחת לנו את כל מה שאנחנו צריכים"... או שהאבא אומר תוך כדי שהוא מסדר משהו: "ה' תעזור לי, לסדר את מנות הכביסה"... או כשהוא קנה בגד: "תודה רבה לך ה' על החולצה" וכדו' אזי הילד מתרגל וגם "חיי" את ה' יתברך, והקשר עם ה' יתברך, אך בבית שבו עדיין לא הורגלו בכך, חשוב מאוד "להכיר" לילד את ה'. עיקר הקושי נמצא בתחום הרגשי, איך פונים "אליו" מה אומרים "לו"?

ועל כך יש ספר הדרכה שלם של מו"ר הרב שלום ארוש שליט"א "בשדי יער"

לאהוב את ה'

נושא השיחה עם ה' יתברך, מתחבר לנושא העיקרי שהוא "אהבת ה'".

וגם בנושא זה, יש "לטפל" בעדינות וגם אליו נגיע ע"י "זיהוי רגשות"

נפתח עם הילד שיחה בעניין "הביטוי הרגשי והביטוי

המסר של הרב שלום ארוש:

בס"ק
רבי נחמן אומר שהספר של מרדכי אר-הנאמני
והוא שירג צום ישראלי יהי לבי אר-הספר של
יבא משיח
כל מי שיקנה ספרים ויבין אותם
יזכה שיהי לו ולמשפחתו שירה ושלום
ורבנו יהי עמוס אב צלמים ביום נקיו
ואני היקן מלאה לו בכתוב רבינו
ש"ג לו יסוף ורגע ויבא
אמן
ברוכי וימירי
שלום ארוש

להזמנות: 052-2240696

ילדון חידודון

מה המשותף בין קודש הקודשים והכניסה לגן עדן?

תשובה פרשת האזינו: הפסוק (דברים ל"ד) מזכיר בקר, צאן, כרים (כבשים מפוטמים), אילים ועתודים (תישים).

הזוכה: אליעזר נויפלד, בני ברק

al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

החלום שהתגשם - אביגיל ב.

שמי אביגיל, אני בת 6 וגרה בירושלים, הסיפור שלי התחיל כשהייתי בת 4, הגן שלי היה קצת רחוק מהבית ואמא שלי לא יכלה לקחת אותי לגן ברגל אז הייתי נוסעת עם אמא או אבא כל יום באוטובוס. יום אחד, אבא שלי פגש אבא של אחד מהילדות בגן והוא הציע לאבי לקחת אותי כל יום לגן באוטו שלו - עם חברה שלי ביחד. להורים שלי זה מאוד עזר, אבל לי זה היה קשה מאוד, אני רציתי שההורים שלי יביאו אותי לגן, כמו כולם אבל הכי רציתי שיהיה לאבא שלי אוטו, והוא יסיע אותי כל יום לגן. הייתי מבקשת מאמא שלי ושואלת אותה מתי יהיה לנו אוטו אבל תמיד אמא שלי ענתה "את צריכה לבקש מהשם- שהרי כל המכוניות בעולם שייכות לו". וכך, התפללתי ממש חזק להשם שיהיה לנו אוטו, אבל האוטו לא הגיע. שוב פניתי לאמא וממש

בבכי ואמרתי לה- התפילות לא עוזרות ... אז היא ענתה לי- "השם לא חייב לנו בכלל כלום, והוא נותן לנו את מה שטוב לנו ואם זה טוב לנו ככה- בלי אוטו אז אנחנו אומרים להשם תודה שהוא עושה לנו את הכי טוב".

אמא הסבירה לי שהיא בעצמה למדה כמה זה חשוב לומר להשם תודה על כל דבר וגם על הדברים שמפריעים לנו ומציקים לנו. ובאמת זה מה שעשיתי- במקום לבקש פשוט אמרתי להשם תודה על כל מה שנתן לנו- על הבית שלי, על ההורים שלי, על אחותי ועל הכל ועל שאין לנו רכב... ויום אחד זה קרה- חזרתי מהגן ואמא שלי סיפרה לי שסבא וסבתא עשו לנו הפתעה וקנו לנו אוטו חדש! שמחתי מאוד ונזכרתי בכל התודות שאמרתי להשם-

אמרתי תודה וקיבלתי

תשרי מזל החודש מאזניים - כף זכות -

כאשר אתה דן לכף זכות אתה המרוויח הראשון והעיקרי מכך

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים - 052-6672221

פטרונות יש לשלוח למייל
al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252
יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

מדור ילדים שעשועון מגוון

מה מסתתר

מלאו/השלימו את השאלות, מצאו אות משותפת הנמצאת בכל קבוצה, סדרו את האותיות הנבחרות למילה אקטואלית.

1. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ על פני תהום	1. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ נעשה בצלמנו	1. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ הבן של תרח
2. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ "ויקרא... לרקיע	2. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ כל בשר...	2. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ נברא ביום השביעי
3. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ ותוצא הארץ עשב	3. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ יעלה מן הארץ (בראשית ב.1)	3. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ מקום מגורים
4. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ אחרי רביעי	4. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ בנו של אברהם	4. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ שבעה ימים ב
1. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ ☐ פרשת השבוע	1. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ לפני יום שני	1. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ פרשה אחרי לך לך
2. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ נח בנה	2. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ רבי בעל הנס	2. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ אחיו של הבל
3. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ "...העץ אשר הגן	3. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ ויהי בוקר...	3. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ נהר היוצא מגן עדן
4. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ "ויתפרו עלי	4. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ "בראשית אלוקים..."	4. האות המשותפת: ☐ ☐ ☐ ☐ נהר נוסף היוצא מגן עדן

המילה המסתתרת:

זוכה פרשת האזינו: שרה אברהם, ירושלים.

-המשך-

בקיצור, לכל צרה יש פתרון. ועכשיו את החוברת 'חוק התודה', תגיד את החוק של התודה תהיה לך כל ישועה שאתה צריך זה בדוק ומוכח.

אז בשביל זה צריכים להביא משיח???

אנחנו מבקשים משיח בגלל שאנחנו רואים את מלכות ה' בביזוי.

את הישועה של ה' יתברך אנחנו רוצים! אנחנו רואים שמלכות ה' נמצאת בביזיון, על זה אנחנו מבקשים שיבוא משיח!

מי שהולך בדרכו של רבינו עם העצות הקדושות יש לו גן עדן כבר בעולם הזה.

אדם לומד תורה, מקיים מצוות, עושה שעה התבודדות כל יום, יש את החוק של התודה ואומרים תודה ומתבטלן כל הצרות. בשביל זה צריכים להביא משיח?

לכן אנחנו מבקשים משיח כדי שתתגלה מלכות ה'!

אנחנו רוצים שיבוא משיח, בשביל שלא יהיה בדין יותר לאבינו שבשמים, למלכות ה', לצדיקו ולתורתו הקדושה.

ועל זה אנחנו מבקשים שיבוא משיח.

אנחנו רוצים שיבוא משיח בשביל שתתגלה מלכות ה' בעולם.

כי כל היום צריכים לחשוב על שלשת הדברים האלו ולהתגעגע למשיח!

בכל מצווה שעושים מכוונים שנזכה לקבל פני משיח שיבוא היום.

כל היום ללכת עם המחשבה שיבוא משיח. כל הזמן להתגעגע למשיח, כל הזמן וכל היום ולפרסם זאת בכל דרך. הגיע הזמן שצריכים להתגעגע למשיח.

שאלה: כשמתפללים שיבוא משיח, איך צריכים להתפלל?

תשובה: יש אנשים שרוצים ומבקשים משיח כדי להיגאל מהייסורים הפרטיים שלהם, ואולי גם מייסורים של הכלל.

אבל האמת והנכון זה שמבקשים את המשיח כדי שתתגלה מלכות השם בעולם כולו.

אדם שיש לו ייסורים ילמד בספרי מוסר, ובספרים הקדושים. יש גן עדן בעולם הזה! תלמד תהילים, תלמד עמ"נ לקיים את התורה הקדושה, ספרי מוסר וחסידות יש גן עדן בעוה"ז.

כל הפתרונות לכל הייסורים נמצאים בספרים הקדושים: יש קשיים? ילמד 'בגן האמונה', בעל חוב? ילמד בגן האושר ויצא מהחובות. צריך זיווג? שלום בית? ילמד 'בגן השלום' יהיה לך זיווג. בעיות עם הילדים? ילמד 'חיונה באהבה'.

ממשיכים לקיים את צוואת הצדיקה!

"תהיו חזקים בהפצה בממון ובטרח"ה"

זכות הצדיק תגן בעדכם

לשותפות בהפצת ספרי דעת הצדיק
02-5308000 | 052-2240696

שו"ת אקטואלי

מענייני דיומא

ראש השנה ולא באומן

האם מותר לנקוב תאריך למשיח? האם נזכה לתיקון למרות שלא היינו באומן- ראש השנה? ואיך מתפללים על המשיח?

תשובות לשאלות הכי חמות שנשאל הרב שלום ארוש שליט"א:

שאלה: הנה עבר ראש השנה ולא זכינו להיות באומן, האם בכל אופן נזכה לתיקון שהבטיח רבנו הקדוש?

תשובה: בוודאי, ללא ספק. רבנו השנה עשה קיבוץ על כל העולם. בהרבה מקומות בעולם, וגם פה בארץ היו המון קיבוצים. וכולם רצו להגיע לרבנו! כספוי! התגעגעו! רצו! מה לא עשו? ישתבחו שמו לעד, הכל עשו! ולכן נחשב להם שהם היו אצל הרבי על ראש השנה, זה ברור.

כל מי שרצה, וכל שכן אלו שכבר נסעו לכל מיני גבולות, בלארוס, מולדובה, כולם ודאי שהיו אצל רבנו, אבל גם מי שלא נסע, מספיק מי שרק רצה להיות ולא הצליח להגיע, כולם היו אצל רבנו.

רבנו העביר את כולם ב'ברכו' הראשון, ואת כל המשפחות שלהם, ודאי וודאי. כאלו כיסופים, געגועים, רצונות, תפילות, יגיעות, השתדלויות, הרבה מסוּן שאנשים הוציאו, ייסורים שאנשים עברו, בזיונות, מה לא? ודאי שכזה ראש השנה עוד לא היה בעולם.

איזו נחת רוח לקב"ה, איזו שמחה לרבי שלנו, שהוא רואה את כל המסירות נפש שהייתה! הרבי עשה השנה הזו ראש השנה בכל העולם. בכל שנה עושים ראש השנה באומן, השנה הרבי עשה קיבוץ בכל העולם כולו.

השנה הרבי כבש את כל העולם ומתקן את כל העולם וגואל את כל העולם, אשרינו.

ידוע שלא פעם, כשהייתה איזו גזירה קשה על עם ישראל, והיה צדיקים שקיבלו על עצמם להיהרג על קידוש ה' במקום עם ישראל. גם כאן, רבנו הקדוש מסר את הראש השנה שלו בשביל לבטל את הגזירות הקשות שהיו על עם ישראל ובשביל להביא את הגואל.

רבנו מסר את ראש השנה שלו! ממש מסר! שבמקום שיהיו אצלו איזה ארבעים או חמישים אלף איש, היו אצלו בקושי אלף אלפיים איש. אז ודאי שרבנו מסר את הראש השנה שלו, וודאי שזה פעל ישועות עצומות. ראש השנה הזה היה הראש השנה של רבנו ורבנו פעל בזה דברים עצומים הנשגבים מבינתנו והבנתנו. אשרינו שזכינו.

שאלה: הרב דיבר לאחרונה העניין שמשיח יגיע בשנת תשפ"א, ידוע שרבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב אמר שכשינקבו בזמן שמשיח יבוא, בדווקא הוא לא יגיע. ברצוני לדעת איך זה מסתדר עם מה שאמר רבנו הקדוש?

תשובה: אפתח במשל על אבא וכן שנסעו בעגלה לנסיעה ארוכה. הבן שאל את העגלון מתי מגיעים, אך האב הפסיקו וגער בו: "מה אתה שואל! אל תשאל כאלו שאלות!".

המשיכו בנסיעה יום יומיים, שלשה, ארבעה, ככה במשך ימים מרובים.

באיזה שהוא שלב האבא שאל את העגלון: "מתי מגיעים?", אמר לו העגלון: "בעוד שעתיים".

הבן התפלא ושאל את אביו: "אבא למה כשאתה שאלתי גערת בי ואמרת לי שאני לא אשאל כאלו שאלות, והנה עכשיו כן שאלתי?".

ענה לו האב: "אתה שאלת בתחילת הדרך, כשעוד הייתה הדרך לפנינו ארוכה מאוד מאוד, אבל אני ראיתי שאנחנו נמצאים כבר ממש קרוב למקום ולכן הרשיתי לעצמי לשאול מתי מגיעים".

הגאון מוילנא כתב שכל מה שלא שואלים ולא אומרים מתי יבוא משיח זה כל זמן שהתאריך הוא עדיין רחוק מאוד, ובאמת לא יודעים. אבל אם כבר הגיע הזמן שכבר צריכים להכין את עצמנו למשיח, וכבר יודעים שמשיח כאן אז כן מדברים.

רבי אברהם, בנו של רבי נחמן, כתב [מובא ב'שיח שרפי קודש ה-קצד]: "כְּדִי לְשִׁמְרָה לְהֵיחָד אֲנָשִׁים פְּשָׁרִים נִתְּן לָנוּ בְּיָמֵינוּ אֶת פֶּלַע צוֹרֵתוֹ הַקְּדוּשִׁים... - נתן לנו את העצות, שעה התבודדות, קיסת חצות, אומן ראש השנה, וכו'.

אז אם אדם מקיים את העצות של רבנו, בפרט את העצה של שעה התבודדות, הוא יכול והוא יזכה להיות איש כשר "... אָבֵל כְּדִי לְהֵיחָד אֲנָשִׁים פְּשָׁרִים בְּאֶמֶת בְּתַקְלִית הַשְּׁלֵמָה, צְרִיכִים לְהִתְגַּעֵגַע לְפָשִׁיחַ"

באמת לא צריכים להגיד תאריך, מתי שה' ירצה יביא את המשיח. אבל ודאי שצריכים להתגעגע למשיח!

מה שכתוב שישאלו את האדם אחרי 120 שנה 'ציפית לישועה', הכוונה שאדם יראה להתגעגע למשיח בכל רגע, בכל קדיש, כשאומרים 'ויקרב משיח', לחשוב: "אני מתגעגע למשיח!". כל אדם צריך לחשוב כל היום על משיח!

הצדיקים אמרו לי שצריכים להגיד לעם ישראל שישתדלו לבקש כל הזמן על שלשה דברים: שתתגלה מלכות ה', מלכות בית דוד, ושיבנה בית המקדש.

לכן הוספתי בפירוש שלי על הסיפור:

"כי לישועתך..." - אנו מחכים שתתגלה מלכותך, ומלכות בית דוד, ושיבנה בית המקדש - "...קיוונו כל היום" - מסמן הקימה עד השכיבה.

שאלות ותשובות
על ידי הרב שלום ארוש שליט"א
ניתן לשלוח שאלות במייל
me5812210@gmail.com
או כמסרון לנייד 052-6672221

הסדרה שלום הבית
מאת הרב שלום ארוש
052-2240696

שלום הבית שלי הרב שלום ארוש שליט"א

חולת ניקיון

בבית ספר, כי כל מה שכולאים אותם בבית ואוסרים עליהם, הם מוציאים ברגע שמשתחררים מההורים. בבית הם בצבא, אז בגן הם מתפרקים. כל זה נקרא שהילד לא גדל בצורה טבעית. כי אף שוודאי צריכים להשתדל שהילדים יהיו נקיים, שזה גם חלק מהחינוך, לחנך אותם להופעה מסודרת ולהיגיינה, אך הטבעיות של הילד כאשר הוא קטן, שהוא מלכלך הכל, ועושה בתוך הבגדים שלו, ואף אחד לא יכול להגיד לו: "למה אתה עושה ככה? למה אתה מלכלך? אל תשחק בארגז חול". ובכלל, צריך לדעת שיש משחקים שעל אף שהם מלכלכים, מוכרחים לתת לילד שיהנה לפי גילו. כגון: לתת לילד לשחק בארגז חול - מה בכך שמתלכלך? כשיצא מארגז החול אמא שלו תנער אותו, וזהו זה. לא תגיד לו כלום על כך שהוא מלכלך ובגללו היא צריכה לטרוח ולכבס שוב וכד' - זו הן העבודה שלה, וכל ניסיון לקיצורי דרך מביא לקלקול בחינוך הילד.

הורסת את הילדים שלה, כי באמת בסוף הבית נקי, אבל הלב של הילדים שלה חולה... ר"ל. והראיה שהדרך הזו הורסת את הילדים היא, שלאותה אם, כך ספרו לי, יש כמה ילדים, ואת הבן האחרון, משום מה, היא פינקה ונתנה לו קצת יותר חופשיות ולא צעקה עליו וכו', ורואים בחוש את ההבדל בינו לבין אחיו, שהוא יצא רגוע ושלו ועם שמחת חיים, לעומת אחיו שהם כאמור, פגועים בנפשם, ממורמרים ולא משתלבים בחיים. אשה שהיא נקיה מדי - זה פוגע בנפשם של ילדיה, כי הם גדלים בצורה שהיא לא נורמלית להם, כי שאוהבת מאד ניקיון, שתחליט על ניקיון בחלק מהבית, כמו הסלון, אבל תשאיר חלק מהבית לילדים - חצר, מרפסת או חדר ילדים, ששם יוכלו לשמוח ולהשתולל וגם ללכלך.

לפעמים האישה היא חולת ניקיון, ובגלל זה הילדים הם חולי עצבים... סיפרו לי על בית, שהאם היא חולת ניקיון, והילדים יצאו הרוסים ומסכנים גדולים. תיארת לי לעצמי איך הבית נראה: הכל מבריק, מסודר ומדויק, שאם היה עובר ביקורת של משרד הבריאות בתור חדר ניתוחים, היה עובר בהצלחה גמורה. ומן הסתם, כאשר אחד הילדים נכנס לסלון וגועג במשהו או שהוא מתלכלך, זה כבר אסון, והוא חוטף מיד קיתון של רותחים - איך העז לקלקל את ה"ניקיון" המושלם.

המידה הזאת, להיות נקיה יותר מדי, נובעת מכך שהאישה לא מבינה בשביל מה ה' נתן לה בית. ה' נתן לה את כל הבית כולל הסלון, בשביל שבני המשפחה יחיו בו וייהנו בו - כלומר, בשביל שהבית ישרת את בני הבית. אבל אשה זו חיה בבית, כאלו היא נועדה לשרת את הבית, ולכן היא צועקת ומבזה את ילדיה בכל פעם שהם מקלקלים לה את ה"מוזיאון", כי בוודאי, לפי דעתה, הם גורמים לה לעוד עבודה... עד שהיא הגיעה לניקיון המושלם, עכשיו צריך שוב לנקות? וכך

מובן שבגיל מסוים הילד כבר יכול לשמור על הבגדים בזמן האוכל, ובגיל יותר מאוחר הוא מבין שגם בעוד דברים הוא יכול להיות נקי, וודאי יש גיל שיכול להיות להורה לעזר, אבל הכל צריך להיות בנועם, ולדרוש דרישות לפי הגיל של הילד ולפי מה שהילד מסוגל. אי אפשר לבוא ולקצר את התהליך, שתכף ומיד הילד יהיה מסודר ונקי - זה גורם פגם לילד, מפני שהוא לא גדל ומתפתח בצורה טבעית.

הרה"ק רבי אברהם דוד מבוטשטאט זיע"א - "אשל אברהם" כ"ט תשרי

לאורם נלך הילולא דצדיקא

חצות היום. ואז שתי מעט קאפפע לא חם הרבה, כדי שיתחייב בברכה אחרונה, ואכל מעט פת הבאה בכיסוני, ואח"כ ישב לעיין במילי דמתא, וביותר במילי דברייתא, בצרכי בני ישראל המרובים, שבאו לפניו כל מרי נפש וקשי יוסם, לקבל ברכותיו ויתפלל בעדם, כי נתפרסם לפועל ישועות בקרב הארץ. ואחרי תפילת מנחה וערבית, אכל סעודת ערב, מבשר עוף, אשר בעצמו שחט שני עופות בכל שבוע, לסעודת ערב שבכל השבוע. ובגלל הדברים האלה, היו מתנגדים שמה. כי גדולי התורה שבעיר בוטשטאט, היו מתנגדים לדרכי החסידות, ועל כן לא יכלו לסבול, שהרב האבד"ק שלהם, הוא רבי וצדיק מפורסם, מאריך בתפילה עד אחרי חצות היום, ומתפלל בנוסח ספרד ובסדור האר"י ז"ל, וגם בדבר הזה חרה להם. על שאינו סומך על הש"בים דקהילתו, ושוחט בעצמו עופות לכדי חייו. הוא ז"ל התנצל לפניהם, אך לא הועילו דבריו הקדושים, לשכך כעס וחמת הרונגים והמתלוננים, והמה נשאר רונגים באוהליהם. שנת ת"ר, הייתה תקוות שעשועיו עוד טרם בואה, כי ראה במחזה, אשר בשנה הזאת יבוא משיח צדקנו, ולבו היה מלא שמחה בתקווה טובה, בהיות ליבו נכון ובטוח, כי הדבר אשר חזה במחזה, כי שנת ת"ר הוא שנת גאולה וישועה, הוא דבר אמת וצדק ולא יאוחר, וגם מצא רמזים בזה הקדוש לחזק את אמתת החזון. והייתה לו שנת ת"ר שנת ששון ישע בראשיתה. ואולם כאשר הגיעה השנה לעת צאתה, פחד ורחב לבבו והיה בין תקווה ופחד, וכאשר קרבה שנת תר"א לבוא, ובהגיע יום ערב ר"ה של שנת תר"א, וחזונו לא נתקיים, ותקוותו הייתה למפח נפש, נפלו פניו ונתעצב מאד, ומלאו חדרי לבבו יגון ואנחה, ומרוב צער נחלש והלך קודר, עד כי ביום שמיני עצרת נפל למשכב, ובערב ר"ח מרחשוון שנת תר"א, יצאה נשמתו בטרהרר ושכב לבית אביה, לחמר ישועה ולהחיש גאולה.

הרה"ק ר' אברהם דוד נולד לאביו הגאון ר' אשר אנשיל וארמן זצ"ל מגזע קודש למהרש"א והרמ"א ז"ע. כבר בילדותו ניכר על רבינו היה על רבינו כי לגדולות נועד, בהיותו עוד ילד רך בשנים עסק בתורת ה', והקפיד על כל רגע לצלול כראוי, ואף כשחזר מהת"ת היה משנן את לימודו והיה רושם ומחדש חידושים ששמע מרבו, בשפע רב, ואף הגאון בעל הלבושי שרד שבחן אותו בגיל צעיר מאוד, השתומם לנוכח גאונו. בהגיעו לגיל 20 נתמנה של העיר יזלביץ, על מידת השפעתו שם נוכל ללמוד מעדותו של הרה"ק ר' מאיר ספרישלאן ז"ע, שבעברו דרך יזלביץ, נענה ואמר: "קדושת הרב הצדיק רבי אברהם דוד, נכרת ברחובות קריה".

הנהגתו שם הייתה נפלאה ממש למעלה משכל אנושי, כי היה מסוגל לשבת על מקומו כ 14 שעות רצופות ולעסוק בתורה, בית המדרש בעירו היה בנוי על הר, ומדי עליתו לביה"כ היה קורא בקול גדול: מי יעלה בהר ה'!

רבי יחזקאל משינאו התבטא עליו כאשר שמע שהוא חולק על הראשונים: "רב תנא ופליג".

רבי אברהם דוד שהיה גאון בהלכה התקשה עד מאוד לשלכ בין עבודת הלב בדרך החסידות לבין הקפדות המופלגת בהלכה, גרמו לו הפרעות, ובמשך זמן מה הייתה עבודתו בהתגלות עצומה שהייתה תמוהה בעיני הבריות, עד שלמד להכיר את הרה"ק ר' משה לייב מסאטוב זיע"א אשר בנודל חכמתו השקיט את המיית ליבו. חיבה מיוחדת נודע בעיני לבין השר שלום מבעלז ז"ע, ואף שלח את נכדו להסתופף בצילו באמרו לו: "שמה תראה מה זה נקרא עבודת הבורא, ושמה תלמד להשיג את יראת הרוממות". מלבד גאונו וצדקתו וקדושתו נתפרסם רבינו כעמוד צלותהו דישראל, וכך היה אומר "תפילה לאל חי" שכל החיות שלי הוא רק מתורה ותפילה.

כל עסקו היה בתורה ובעבודה. בחצות לילה קם לקוץ על חורבן בהמ"ק ואח"כ עסק בתורה ובעבודה שבכל זר תפילה, עד אחרי

קו האמונה
02-6444250

בשום מצב
לא שונחים

אני אוהב כל יהודי

החזן רחמי
המלאי אונזר

להזמנת מוצרים:
050-9931931

אני אוהב כל יהודי

דרכון בעד קריאה בכף-היד

בג' בחשוון הבא עלינו לטובה יציין עם ישראל בגעגוע עז ובכיסופין שבע שנים לפטירתו של מאור הגולה בדורות האחרונים, מרן שר התורה הגאון רבנו עובדיה יוסף זי"ע.

נציין כאן שני גרגרים קטנים מדברים שסיפר מרן בעצמו: מרן התגורר במצרים כדי ללמד שם תורה, בין השנים תש"ח לתש"י, בשנת תש"י הוא החליט לשוב ארצה, אבל נתקל בבעיה עם השלטונות המצריים שסירבו לחדש את דרכו ולתת לו אשרת יציאה לישראל.

ימים רבים הצטער מרן על העובדה שמעכבים אותו מלשוב לציון ברינה, עד שבאחד הימים הגיע יהודי בשם ליאון גבאי. מרן כותב עליו שהיה יודע להביט בכף ידו של האדם ולומר לו מה עבר עליו, מה קורה איתו בהווה ומה יעבור עליו בעתיד...

מר ליאון התלווה למרן למשרד הפנים וניגש לפקיד. הפקיד שלא הכיר אותו שאל לרצונו, ומר ליאון השיב לו שאם ברצונו לראות דבר שלא ראה מעולם - שיגיש לו את כף היד. הפקיד הביט בו בחשדנות, אבל הסקרנות גברה עליו. הוא הושיט את כף ידו לליאון שהביט בה מספר רגעים.

"אתמול בלילה הייתה לך מריבה קשה עם אשתך", אמר ליאון לפקיד ההמום, "ישבת כל הלילה ובכית בגלל זה". מילותיו של המצרי נעתקו מפיו.

"אם אתה רוצה להשלים איתה", המשיך ליאון להפתיע את המצרי, "תעשה כך וכך", הפקיד נענע בראשו לאישור, אכן, זה מה שאשתו אוהבת... מהיכן יודע זאת היהודי המוזר?!

וליאון ממשיך להבטיח לו: "ברגע שתעשה את זה היא תתפייס, תסכים לוותר לך, השלום ביניכם ישוב על כנו והכל יהיה בסדר..."

הפקיד המצרי היה מוכן לקטוף עבור ליאון את הירח: "מה אדוני רוצה במשרד הפנים?"

ליאון חייך בשלווה: "דרכון לחכם היהודי שנמצא פה, ואם אפשר להזדרז כי הזמן שלנו יקר..."

סיים מרן הגר"ע בחיך: "המצרי הושיב את שנינו ליד

השולחן
ש ל ו
ש נ מ ת ין .
הוא הסתובב מעט
בין החדרים,
החתים ושרבט, בירר איתנו פרטים וליווה אותנו בכבוד
רב להמשך הדרך".

השורות הבאות אופטימיות פחות, אך יש בהן כדי להעיד על תעצומות נפשו של מרן זי"ע עבור העם היושב בציון. בזמן מלחמת יום הכיפורים היו חללים ונעדרים רבים שלא ניתן היה לקבוע את מותם או לזהותם בצורה כלה.

תשע-מאות (!) יתיקי עגונות הועברו למרן מתוקף כהונתו כרב הראשי לישראל. הוא מספר על חוויות קשות מאוד בעת זיהוי הממצאים שהובאו לפניו (חלקי גוף, שיניים, ועוד), ועל לילות נטולי שינה במשך שנה ומחצה בשל הקושי הנפשי הכרוך בעבודה הקשה הזו.

בסייעתא דשמיא ובעבודת פרך תורנית ונפשית התיר מרן את רוב רובן של העגונות מן המלחמה הזו, וברוך השם אף לא אחד מן התיקים שהותרו על ידו - התגלה כטעות. עד היום לא שב אף חייל או נעדר שמרן התיר את אלמנתו להינשא.

קרויז שמעיד על גדלותו האדירה של מרן מספר על כך שבשיבת הממשלה דאז הוגשה שאילתא לפני ראש הממשלה. "מדוע 900 יתיקי עגונות הועברו לרב עובדיה יוסף, בעוד שלצידו מכהן רב ראשי נוסף, אשכנזי? שיחלקו את התיקים חצי-חצי".

תשובתה של ראש הממשלה הייתה חדה וקצרה: "כאשר הרב עובדיה מתיר, איש לא מהין לערער ולהרהר אחריו. רק הוא יטפל בתיקים אלו..."

גם כאשר הניסיון נוגע למקומות העמוקים ביותר בנפש, גם כאשר הכאב איום ונורא - כאשר מאמינים שה' שעושה את כל זאת הוא אבא אוהב ואבא לא עושה רע לילדים שלו, אז אפשר לא רק לשאת את הכאב, אלא אפילו להגיע למדרגה שאתה לא מרגיש שום צער וכאב ואתה עוד מודה לה' על הטוב שהוא עושה איתך כי אתה מאמין שזה בוודאי טוב, ועל זה שהוא יתברך מקרב אותך ומאיר לך את דרך האמונה ומלמד אותך אמונה.

כשיש אמונה אין צער

האדמו"ר רבי אהרן מְקַעֵלֵץ שאיבד את כל משפחתו בשואה לא הסכים שיהודי יאמר עליו שעבר צער. מי שאמר לו "שלא תדענו עוד צער" - האדמו"ר היה גוער בו שדיבר דיבורי כפירה וחייב אתו ליטול ידיים ולעשות תשובה.

הצדיקים האלה חיו את האמת שכאשר אתה מאמין שה' הוא אבא אוהב - אין לך שום צער. וכל אחד יכול לחיות את זה ולהאמין בזה, כי האמונה הפשוטה היא נחלת כל עם ישראל.

כל מי שמאמין שה' הוא אבא אוהב יכול בקלות להגיע למדרגת האמונה שאין לו שום רע בחיים שלו, ולהגיד על הכול תודה.

הרי ה' יתברך בוודאי לא רוצה שתהיה לך אפילו טיפת רע בחיים, הוא ברא אותך באהבתו כדי לרחם עליך וכדי להיטיב לך, זה אומר שגם מה שקורה איתך עכשיו בוודאי מגיע מאותו לב אוהב, מאותם רחמים עצומים שיש לו עלינו כבניו אוהבי.

ואם הוא יתברך בחכמתו מבין שזה מה שטוב עבורנו, גם אנחנו רוצים את זה. איך נוכל לא לרצות את הדבר הטוב ביותר שיכול להיות. אם היה אפשר שיהיה לנו טוב באופן אחר - וכי הבורא יתברך היה מונע זאת מאתנו?

מגלים את הרחמים

בפרשת השבוע מסופר על בריאת העולם ובריאת האדם. חכמינו מגלים לנו שה' יתברך ידע שהעולם לא יכול לעמוד בדיון, לכן הוא שיתף את הרחמים והקדים אותם לדיון. ויש כאן מסר עצום לכל אחד ואחד שעוברים עליו קשיים ודינים שיידע שהרחמים קודמים לדיון, כלומר שכל דין ודין בעולם מתעורר מתוך הרחמים של ה', מתוך הרצון של ה' לקיים את העולם ולרחם על בניו.

וגם אנחנו - כאשר אנחנו רואים דינים - אסור לנו להסתכל על הדין כדיון. אנחנו חייבים לראות את הרחמים שמאחורי הדינים.

גם אנחנו חייבים להקדים את מידת הרחמים. לא משנה מה עובר עלינו, ולא משנה איך אנחנו רואים ומבינים את המציאות - אנחנו חייבים תמיד להקדים את הרחמים, כלומר, להאמין באמונה שלימה שיש כאן אבא אוהב ורחמן, שמאחורי כל ההסתרות ומאחורי כל דבר שקורה בעולם הזה מסתתרת אהבתו הגדולה ורחמי האינוסופיים.

בברכת שבת שלום ומבורך

מוסר הפרשה חידושים לפרשת שבוע

אמונה בתפילה

מפרשתינו אפשר להתחזק בכח התפילה שיכולה לפעול על אף הבטחת ה' להיפרך, וכמו שמובא במדרש רבה (דברים פ' ח א') "אמר רבי אליעזר: רצונך לידע כוחה של תפילה, אם אינה עושה כולה, חציה היא עושה. קיין עמד על הכל אחיו והרגו, יצאה גזירה 'עוונתך תהיה בארץ'. מיד עמד ונתוודה לפני הקדוש ברוך הוא שנאמר: 'גדול עוני מנשוא', אמר לפניו: 'רבונו של עולם, כל העולם אתה סובל ולעונוני אי אתה סובל? כתבת 'נושא עוון ועובר על פשע' סלח לעונוני שהוא גדול. מיד מצא חסד לפני הקדוש ברוך הוא ונמנע ממנו 'נע' - חצי הגזירה, שכן כתיב: 'וישב בארץ נוד'. מכאן אתה למד שגדולה התפילה לפני הקדוש ברוך הוא". ממדרש חז"ל למדו ולימדו אותנו כוחה של תפילה, גם בשעה שכבר נגזרה גזירה, התפילה יכולה לפחות לבטל את חציה. חז"ל מדגישים: "מיד עמד ונתוודה... מיד מצא חסד", לימוד חשוב מלמדים אותנו חז"ל - בשעה שיש גזירה, אין להתעכב מלשוב בתשובה ובתפילה, אלא מיד יש לעמוד בתפילה. וכשעומדים בתפילה זוכים ל"מיד מצא חסד", ומתבטלת לכל הפחות חצי הגזירה. וגדולה מזו למדים אנו על כח התפילה מלמך, כתוב על נשי למך שפחדו להביא ילדים משום שהקב"ה הבטיח לקיין שזרעו יכרת אחר שבעה דורות, ובא למך ומבטיח לנשיו, שה' ימתין איתו שבעים ושבעה דורות, ויש לשאול באמת מהיכן היה ללמך את העוז לומר שה' יאריך איתו אף שבעים ושבעה דורות.

הרמב"ן מבאר את הדברים שאמר למך לנשיו: שלמך סמך על כח התפילה, "כי יתפלל לפניו כי הוא ארך אפים וירחם עליו". למך מנחם את נשיו שצאצאיהם לא ימותו, אף על פי שה' הבטיח לקיין שיקום את דמו מידי רוצחו, מכיוון שהוא יתפלל עליהם וה' יאריך אפן. אמנם למך עדיין לא התפלל, הוא עדיין לא שמע מה' שבגזירה זו יסלח לו בגלל תפילתו, אך הוא בטח בתפילה כל כך, עד כדי שהבטיח הבטחת יחומים לנשיו - כי סמך על הדבר שבכח התפילה לא ימות זרעו. ומכאן יתאזר כל אחד ויבטח בכח התפילה ויפציר ויתחזק להתפלל, ולעולם לא יתיאש מלבקש רחמים, כי כל העניין שהאדם לא מאריך בתפילה, או אפילו נמנע מהתפילה וזאת רק משום שאין לו אמונה בכח התפילה. רבי נתן מברסלב מאיר את עינינו, וכותב שהעיקר הוא שצריכים להתחזק באמונה שלמה להאמין בעצמו שיש לו כח לפעול כל דבר בתפלתו, וכשיאמין כך בודאי יתחזק בתפלה. וזה דבר ברור בחוש, שאדם שצריך לעשות איזה דבר ואין לו אמונה שביכולתו לעשותו הוא אינו מתחיל כלל לעשותו. למשל, אם תאמר לאדם להגיע לאיזה מקום רחוק מאוד ברגל, אם אינו מאמין שהוא מסוגל לכך הוא לא יתחיל כלל ללכת, רק אם יאמין שהוא מסוגל לכך אזי יוכל ללכת לשם אפילו שיוזע שבדרך יהיו לו קשיים ומכשולים רבים, כי מאחר ומאמין שיש ביכולתו לעשות דבר זה והוא מסוגל להתגבר על הכל, אזי הוא מחזק את עצמו ויוצא לדרך.

וכן הוא לענין התפלה. אדם שמאמין שיש ביכולתו לפעול בתפלתו הכל, אזי על אף שיוזע שלפעמים

כנינים חסידות ברסלב

מוהר"נ"ת סמוך לפטירתו אמר: מי שיהיה חזק בטיבילת מקנה תמיד, יהיה אף שיהיה בודאי יתרון הכלל וְאָמַר: הַגֵּה תַבַּת "מְקוֹה" יִסְבֵּל נֶשְׁנֵי פְּרָאִשִׁים: אֶחָד לְשׁוֹן תְּקוּהָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר "וְיִרְמְיָהוּ יֵי": "מְקוֹה יִשְׂרָאֵל ה'" נֶשְׁנֵי לְשׁוֹן מְקוֹה מִיָּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בְּרַאשִׁית א'): "וְלִמְקוֹה הַמַּיִם קָרָא יִסִּים" וְאָמַר, כִּי נֶשְׁנֵי הַפְּרָאִשִׁים הָאֵלֶּה הֵם אֶחָד אֶךְ יִרְקָה לְשֵׁיזֵי וְנִזְהָרִים בְּטִבִּילַת מְקוֹה מִיָּם, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה הַכֹּל יָכוֹן, וְיִתְתַּן כָּל מַה שְׁעָבַר עָלָיו. (שיש"ק ח"א קנח)

הַרְבֵּה מְדַקְדְּקִים יוֹתֵר סְדִי, שֶׁלֹּא לְקַדֵּשׁ הַלְבָּנָה עַד שְׁיַעֲבְרוּ הָעֵנִינִים לְגִנְתִּי, אֲבָל הֵם טוֹעִים בְּזָה, כְּאֲשֶׁר שֶׁמַּעֲנֵה מִכְּפָה צְדִיקִים וְאֶמְדַּמְדִּיר זְכָרוֹנִי-לְבָרְכָהּ, וּבְפֶרֶט בְּעַת שֶׁהִזְמַן דְּחֹק, נֶשְׁמָח לְחִצֵּי הַחֲדָשׁ בְּפֶרֶט בְּחֶרֶף, שֶׁבְּוֹדֵי הָאֵל שְׁטַחַת גְּדוֹל לְדַחוֹת מְצוּהָ נוֹרָאָה כְּזֹאת בְּשִׁבְלֵי דְקָדוֹקָה כָּל שֶׁלֹּא נִזְכָּר בְּמִקְרָא כָּלֵל, כִּי לֹא אֶמְרֶה רַק הָרֹאָה לְבָנָה בְּחֲדָשָׁה מְבָרָךְ וְכוּ, שְׁמֹאזְו, שֶׁתִּקְרָף כְּשֶׁרֹאִים אוֹתָהּ צְרִיכִים לְבָרָךְ וְכוּ. (שם א-יד)

הדרך ארוכה ויכול להיות שיצטרך להרבות בתפלה מאוד ולהמתין זמן רב עד שיענו לו סן השמים, וכן יודע הוא שדרכו רצופה בקשיים והיו לו הרבה מניעות על התפלה, למרות זאת מחמת שסוף כל סוף הוא מאמין ויודע שתפלתו פועלת - הוא מתגבר על הכל ועוסק בתפלה עד שזוכה לפעול את הישועה הנצרכת לו.

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה" קו ההלכה הספרדי: 3030*

משאלות שנשאלו בקו ההלכה

המושב שישבתי עליו, האם הם חייבים לשלם לי על הבגד?

התורה פוטרת מלשלם במקרה כזה, משום שמדובר כאן על סוג נזק שנקרא "בור" וחס"ל דורשים מהפוסקים שאם כלים הזקוקו בנזקי בור פטור המזיק מלשלם, ובגדים נכללים בגדר כלים. שלחן ערוך (חושן משפט סימן ת"י סעיף כ"א). אמנם נחלקו הפוסקים האם המלון חייב לשלם כדי לצאת ידי חובה כלפי שמים, בספר ברכת שמואל (לגאון רבי ברוך בער, בבא קמא סימן ב') כותב שחייב מן הדין לצאת ידי חובה, ובחזון איש (סימן ב' סעיף קטן ד') מבואר שפטור, ועל כל פנים בודאי ראוי לצאת ידי שמים.

אשה הנמצאת בשנת אבל על הוריה ועיסוקה התמידי הוא קיום פעילות לגיל הזהב במתנסים לשמח את בנות ישראל בגיל השלישי. האם מותר לה להשמיע מוסיקה ולהרקיד את הנשים, או שאסור מחמת האבל על הוריה? וכנ"ל לגבי זמר הנמצא בשנת אבל או נגן בתזמורת מה יעשו?

מכיון שזו פרנסתה של אותה אשה, נחשב הדבר כמו דבר האבד שאי אפשר לעשותו על ידי אחרים ומותר לה להמשיך בעבודתה. על פי הרמ"א (יורה דעה סימן שפ"ט סעיף ה') וע"י פרי מגדים (סימן תקנ"א אשל אברהם סימן קט"ו). והוא הדין לכל בעלי המקצוע בתחום זה. שו"ת בצל החכמה (חלק ו' סימן ס"א) וחזון עובדיה (באבלות ג' עמ' שמ"ט).

ד. ואם חתכו כבר, בדיעבד אין הסכין או החלב נאסרים כי הכל נעשה בצונן ובתנאי שהסכין היה נקי, אבל אם הסכין היה מלוכלך צריך להתקשר לרב פוסק שיורה בזה את הדין.

האם צריך להוסיף מים בקידוש של שבת, והאם צריך להוסיף מים בכוס של הבדלה?

נוהגים שאדם אחד מגיש לה שמקדש את הכוס, ולאחר שהגיש לו את הכוס מזג לו שלש טיפות של מים. ע"י בארוכה ב"ב איש חי (שנה שניה בראשית אות כט) ומקורו מספר מעבר יבק (שפת אמת פרק כח) על פי הזוהר הקדוש (ינוקא דבלק קפט). וחכמי המקובלים בשעה שמוזגים את הטיפות הנ"ל אומרים את הפסוק "מלא ידינו מברכותיך ומעושר מתנות ידך". שיבת ציון (שערי אור אות כ"ג) בשם אביו. אמנם מנהג זה נוהגים בכוס של קידוש ולא בכוס של הבדלה, שכוס של הבדלה צריכה להיות יין בלבד בלי מזיגת מים. שער הכונות (דף ס' עמוד ב').

התארחתי בבית מלון וכשהייתי בבית על אחד המושבים בבית מלון נקרע לי הבגד ממסמר שבלט

האם מותר לשחק בכדור רגל בשבת?

לספרדים ההולכים אחר פסק מרן השולחן ערוך אסור לשחק בכדור בשבת. (שלחן ערוך סימן ש"ח סעיף מ"ה). והאשכנזים נהגו להקל בזה אמנם אף לשיטתם אין להתיר אלא רק כאשר משחקים במגרש מרוצף, אבל לכולי עילמא אסור לשחק על גבי קרקע שאינה מרוצפת. (שם ברמ"א וע"י בשו"ת שבט הלוי חלק ט' סימן ע"ח).

האם מותר לתת לילדים לשחק במשחק הלגו בשבת, או שיש בזה חשש איסור בונה בשבת?

מותר להרשות לבניו הקטנים שעוד לא הגיעו לגיל מצוות לשחק בלגו, ואין בזה חשש בונה מכיון שעשויים לפירוק והרכבה כל הזמן. שו"ת אבני נזר (סימן ר"י) שו"ת מנחת יצחק (חלק ח' סימן כ"ז ד"ה אמנם) וחזון עובדיה (שבת ג' עמוד ק"ט).

האם מותר לפתוח שקית חלב עם סכין בשרי, ואם תחתיה האם הסכין או החלב נאסרו?

אסור בהחלט, כי נהגו לייחד כלים לבשרי ולחלבי. רמ"א בשלחן ערוך (יורה דעה סימן פ"ט סעיף ד') ובט"ז (שם סעיף קטן